



Міністерство освіти і науки України
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка» (Україна)



Навчально-науковий інститут фінансів,
економіки, управління та права

Державна установа «Інститут економіки та прогнозування Національної
академії наук України» (Україна)

Інститут демографії та проблем якості життя
Національної академії наук України (Україна)

Херсонський навчально-науковий інститут (Україна)

Національного університету кораблебудування
імені адмірала Макарова (Україна)

Одеський національний університет імені І.І. Мечникова (Україна) Навчально-
науковий інститут «Українська інженерно-педагогічна академія» Харківського

Національного університету імені В.Н. Каразіна (Україна)

Центр міграційних досліджень Варшавського університету (Польща)

Вільнюський технічний університет імені Гедимінаса (Литва)

Університет в Нове Місто (Словенія)

Інститут інновацій «Ідея» (Латвія)

Тракійський університет (Болгарія)

СУЧАСНА ЕКОНОМІЧНА НАУКА: ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА

Матеріали XIV Всеукраїнської науково-практичної
Інтернет-конференції з міжнародною участю
07 листопада 2024 року



Полтава 2024

протиставляється методично-інструментарна база фундаментального аналізу. Фундаментальний аналіз ґрунтується на гіпотезі, що поточне ринкове значення ціни активу якщо є відмінним від певної реальної або «внутрішньої» вартості (тобто актив або недооцінений, або переоцінений на ринку), то прагне досягти відповідності. В такому випадку виникає «конфлікт ідентифікації» факторів впливу, тому альтернативне застосування технічного аналізу потребує обґрунтування природи перебігу явища/процесу: як функціональної залежності від фактору впливу, або як стохастичної залежності динамічного ряду.

Література

1. Основи біржової діяльності: навч. посіб. / М.О. Солодкий, Н.П. Резнік, В.О. Яворська. За ред. М.О. Солодкого. Київ: ЦП Компринт, 2017. 450 с.
2. Солодкий М.О., Ільчук М.М., Яворська В.О. Аналіз і прогнозування біржового ринку. К.: ФОП Ямчинський О.В., 2020. 642 с.
3. Gordon S., Carr M., Cremonie M. Technical analysis: Modern perspectives. CFA Institute Research Foundation, 2016. 45 p.

УДК 658.5

Чорнобель А.Б., студент,
Хадарцев О.В., к.е.н., доцент
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ КЕРІВНИКА ПРОЄКТУ В СУЧАСНОМУ БІЗНЕС-СЕРЕДОВИЩІ

Повоєнне відновлення та розвиток української економіки обумовлює велику кількість інноваційно-інвестиційних проєктів, які будуть однозначно реалізовуватись великою кількістю підприємств, компаній та інших бізнес-структур. При цьому важливу роль відграватиме саме керівник проєкту, як головна «опорна точка» затвердження та реалізації проєктних рішень. Так до функцій керівника проєкту належать [1]:

- надання консультаційної допомоги замовнику в розробці і реалізації проєкту;
- складання планів робіт із проєкту;
- координація роботи всіх учасників проєкту;
- постійний контроль за виконанням проєкту;
- оформлення звітної документації;
- формування системи комунікації між учасниками проєкту та ряд інших функцій.

Підтвердженням цього також є другий принцип менеджменту якості, які закріплені в міжнародному стандарті ISO 9000: Принцип №2. Лідерство керівників. «Керівники встановлюють єдність мети та напрямів діяльності

організації. Їм слід створювати та підтримувати таке внутрішнє середовище, в якому працівники можуть бути повністю залучені в діяльність по досягненню цілей організації». Таким чином вплив на проекти складається з двох типів факторів, які умовно можна назвати «люди» і «обставини». До першого типу відносять вплив спонсора та керівника проекту, а до другого всі інші [2]. З позицій погляду на обставини, як на даність проектного середовища, то така побудова факторів в один ряд може бути виправданою. Але однією із сучасних якостей ефективного керівника проекту має бути проактивність, тобто коли керівник проекту не «пливе за течією» а навпаки намагається вплинути на обставини або взагалі сформувати їх, що є надзвичайно актуальним (табл. 1).

Таблиця 1

Сучасне бачення компетентностей керівника проекту [3]

Фактор з/п	«Звичайний» керівник проекту	«Гарний» керівник проекту
1	Працює самостійно, не відволікаючи керівництво від більш важливих справ. Відправляє необхідні звіти	Розглядає спонсора проекту, як високооплачуваного члена команди. Залучає його до прийняття важливих рішень. Управляє його очікуваннями. Домовляється і передомовляється
2	Не «лізе» до стейкхолдерів, після отримання вимог. Будь-яке їх втручання, розцінює як перешкоду проекту. Якщо ніхто не вимагає, доставку «результату» робить в кінці	Правильно ідентифікує всі зацікавлені сторони. Вибудовує з ними відносини, управляє їх очікуваннями, регулярно отримує зворотний зв'язок, враховує її в ході проекту
3	Намагається зробити обсяг робіт в термін, спочатку найдосконалішим чином, починає не вкладатися в терміни –будує рішення «на милицях»	Не робить зайвого, розуміє, що обсяг робіт і цінність – різні речі. Знає, що в проекті становить Minimum Viable Product. Може домовитися про перегляд робіт
4	Намагається укомплектувати команду проекту кращими з доступних фахівців	Знає плюси і мінуси кожного співробітника. Враховує і кваліфікацію, і вартість кожного фахівця. Недолік кваліфікації враховує, як ризик і керує ним. Розвиває членів команди
5	Вважає себе досить кваліфікованим. Помилки робить рідко і незначні. Героїчно «гасить пожежі». Багато працює понаднормово, не має часу на розвиток	Вважає себе недостатньо кваліфікованим. Постійно «прокачує» себе, навчається, переймає досвід. Шукає причини помилок в собі, робить висновки і не повторює помилок

6	Використовує прийнятий в компанії підхід до розробки проєкту	Знає плюси і мінуси різних методологій, застосовує ту, яка в поточній ситуації дасть кращий результат
7	Вважає метою проєкту виконати «замовлення» і заробити грошей. Метою кожного члена команди – добре зробити свої «завдання	Розуміє яку бізнес-проблему необхідно вирішити. Вирішує її. Доносить проблему і сутність рішення, до кожного члена команди
8	Вміє змусити себе слухати. Ввічливий з усіма. У разі конфлікту в команді – переадресує його керівнику або HR	Вміє слухати. Знає, коли і який «тон» краще застосувати в комунікації. Стежить за настроями, запобігає / залагоджує конфлікти
9	Виконує наявні правила і політики. Вимагає того ж від підлеглих	Приймає участь у формуванні чинного порядку
10	Використовує ті інструменти, які прийняті в компанії	Використовує інструменти, які потрібні, сприяє впровадженню більш ефективних

Таким чином, для того щоб проєкт був успішним, необхідно узгодити з керівником проєкту повноваження його впливу на обставини. Тоді у разі недостатньо ефективної роботи, «гарний» керівник проєкту може проявити свої проактивні компетентності для того, щоб поліпшити стан справ.

Література

1. Петренко Н., Кустріч Л., Гоменюк М. Управління проєктами: навчальний посібник. К.: Центр навчальної літератури, 2019. 244 с.
2. Коул. Р., Скотчер Е. Блискучий Agile. Практичний посібник для проєкт-менеджерів із використання Agile, Scrum, Kanban / Пер. з англ. Л. Кухарчук. – К.: вид-во «Фабула», 2020. 192 с.
3. Філінг Пол Дж. Як керувати проєктами / Пер. з англ. О. Якименко. – К.: вид-во «Фабула», 2020. 240 с.